

ב. נוסח ההחלטות²⁴

ביזמת ממשלת הריפובליקה של עיראק ועל-פי הזמנת הנשיא אחמד חסן אל-בכר התכנסה בבגדאד ועידת-הפסגה הערבית התשיעית בימים 2-5 בנובמבר 1978. הוועידה קיימה את דיוניה תוך תחושה נעלה של אחריות לאומית ותוך שקידה משותפת על אחדות העמדה הערבית לנוכח הסכנות והאתגרים המאיימים על האומה הערבית, במיוחד עקב ההתפתחויות הנובעות מחתימת ממשלת מצרים על שני הסכמי קמפ-דייוויד ועקב השפעתם של ההסכמים על המאבק הערבי לנוכח מעשייהאיבה הציוניים נגד האומה הערבית.

1. עקרונות-היסוד בסכסוך עם ישראל]

על בסיס העקרונות שבהם מאמינה האומה הערבית, בהסתמך על אחדות הגורל של הערבים ותוך מחויבות למסורת של פעולה משותפת, אישרה הוועידה את עקרונות-היסוד האלה:

א. עניין פלסטיני הוא ביסודו עניין ערבי. הוא עיקר מהותו של הסכסוך עם האויב הציוני. זהו עניין הנוגע לכל בני האומה הערבית בארצותיהם, והם מחויבים להיאבק עליו ולהקריב למענו את כל הקרבנות החומריים והרוחניים הדרושים. המאבק למען השבת הזכויות הערביות על פלסטיין ועל האדמות הערביות הכבושות הוא אחריות כלל-לאומית, וכל הערבים באשר הם חייבים ליטול בו חלק, בהתחשב בפוטנציאל הצבאי, הכלכלי והמדיני שלהם. הסכסוך עם האויב הציוני חורג מן הסכסוך שבו מעורבות המדינות שארמותיהן נכבשו בשנת 1967, והוא מעניינה של האומה הערבית כולה. שכן האויב הציוני הוא סכנה צבאית, כלכלית, מדינית ותרבותית לכל האומה הערבית, לאינטרסים הלאומיים המהותיים שלה, לתרבותה ולגורלה. דבר זה מחייב את כל ארצות האומה הערבית לקחת חלק בסכסוך הזה בכל האמצעים העומדים לרשותן.

ב. שומה על כל ארצות ערב לסייע למאבק של תנועת ההתנגדות הפלסטינית, על דרכיו השונות, לתמוך בו ולתת לו סיוע באמצעות אש"ף, שהוא הנציג החוקי היחיד של העם הפלסטיני באדמה הכבושה ומחוצה לה, כדי לאפשר שחרור והשבת הזכויות הלאומיות של העם הערבי הפלסטיני, לרבות זכותו לשוב, לקבוע את הגדרתו העצמית ולהקים מדינה עצמאית על אדמתו הלאומית. כל מדינות ערב מתחייבות לשמור על האחדות הלאומית הפלסטינית ולא להתערב בענייניה הפנימיים של הפעילות הפלסטינית.

ג. הוועידה מדגישה את המחויבות להחלטות ועידות-הפסגה הערביות, ובמיוחד הוועידה השישית והוועידה השביעית, שהתקיימו באלג'יר וברבאט.

ד. בהתחשב בנאמר לעיל, אחד העקרונות המהותיים, שאין לחרוג מהם או

אחדות בתוך פרוד

להקל בהם ראש, הוא האיסור המוטל על כל גורם ערבי לפעול בנפרד לפתרון מכל סוג שהוא של העניין הפלסטיני בפרט, ושל הסכסוך הערבי-הציוני בכלל. ה. לא יתקבל כל פתרון אלא אם-כן תתלווה אליו החלטה של ועידת-פסגה ערבית שתתכנס למטרה זו.

[2. שלילת הסכמי קמפ־דייוויד]

הוועידה דנה בשני ההסכמים שעליהם חתמה ממשלת מצרים בקמפ־דייוויד, והיא רואה בהם פגיעה בזכויות העם הפלסטיני ובזכויות האומה הערבית על פלסטין ועל האדמות הערביות הכבושות, חריגה ממסגרת האחריות הערבית הקיבוצית ועניין הסותר את החלטות הפסגה הערבית, ובמיוחד החלטות אלג'יר, רבאט ואמנת הליגה הערבית, ואת החלטות האו"ם הקשורות בעניין הפלסטיני. הם גם לא יביאו לשלום הצודק שמייחלת לו האומה הערבית. לפיכך החליטה הוועידה שלא לאשר את שני ההסכמים האלה ושלא לקיים מגעים הקשורים בתוצאותיהם. היא מתנגדת לכל השלכותיהם בתחום המדיני, הכלכלי, החוקי או בכל תחום אחר.

[3. קריאה למצרים לחזור בה מן ההסכם עם ישראל]

הוועידה החליטה לקרוא לממשלת הריפובליקה הערבית של מצרים לחזור בה משני הסכמים אלה ולהימנע מחתימה על כל חוזה-שלום עם האויב. הוועידה מצפה, כי תחזור אל מסגרת הפעולה הערבית המשותפת ותימנע מפעילות נפרדת בענייני הסכסוך הערבי-הציוני.

[4. התשובה המעשית של הערבים על הסכמי קמפ־דייוויד]

הוועידה קיבלה כמה החלטות והליכים שנועדו לקדם את פני השלב החדש ולהגן על המטרות והאינטרסים של האומה הערבית, מתוך אמונה, כי האומה הערבית מסוגלת, בעזרת המשאבים החומריים והרוחניים שלה ועל יסוד הסולידאריות השורה בה, לעמוד בפני התנאים הקשים ובפני כל האתגרים, כפי שעשתה תמיד במשך כל תולדותיה, שהרי היא מגינה על האמת והצדק ועל קיומה הלאומי. הוועידה הדגישה את הצורך לאחד את כל מאמצי הערבים כדי לטפל בחלל האיסטרטגי שנוצר עם יציאת מצרים מזירת העימות. הוועידה החליטה לתאם בין כל המדינות המוכנות ומסוגלות לקחת חלק במאמצים פעילים. כן הדגישה הוועידה את הצורך להקפיד על תקנוני החרם הערבי ויישום סעיפיהם. הוועידה דנה באמצעים לפתח את ההסכרה הערבית כלפי חוץ בצורה שתשרת את העניינים הצודקים של הערבים.

[5. החלטה לכנס את ועידת־הפסגה מדי שנה בחודש נובמבר]

הוועידה החליטה לכנס את ועידת־הפסגה הערבית לפגישות שנתיות וקבעה, כי חודש נובמבר של כל שנה יהיה מועד ההתכנסות.

[6. הגדרת העמדה הערבית הרשמית בסכסוך]

לאחר עיון במצב הערבי והבינלאומי אישרה הוועידה, כי האומה הערבית רוגלת בשלום צודק המבוסס על נסיגה מלאה של ישראל מכל הארמות הערביות שנכבשו בשנת 1967, לרבות ירושלים הערבית, ועל הבטחת הזכויות הלאומיות הקבועות של העם הפלסטיני, לרבות שיבה, זכות להגדרה עצמית והקמת מדינה עצמאית על אדמתו הלאומית.

[7. הגברת המאמץ הערבי בזירה הבינלאומית]

הוועידה החליטה לקיים פעילות בינלאומית נרחבת ביותר כדי להסביר את הזכויות של העם הפלסטיני והאומה הערבית, והיא מביעה רחשי תודה והערכה לכל המדינות שעמדו לצד הזכות הערבית הצודקת.

[8. ביטויי הערכה]

הוועידה מביעה את הערכתה לריפובליקה הערבית הסורית ולצבאה האיתן והאמיץ ולממלכה הירדנית ההאשמית ולצבאה האמיץ. היא גאה במאבקו של העם הפלסטיני ובעמידתו האיתנה בארץ הכבושה ומחוצה לה, בהנהגת אש"ף, הנציג החוקי היחיד של העם הפלסטיני.

הוועידה בירכה את אמנת הפעולה הלאומית המשותפת שנחתמה לאחרונה בין סוריה לעיראק, הנחשבת להישג חשוב בדרך לסולידאריות ערבית. כן הביעה הוועידה את הוקרתה לממשלת עיראק, בהנהגת הנשיא הנכבד אחמד חסן אל־בכר, על היזמה לכנס ועידת־פסגה ערבית בבגדאד, מתוך רצון לאחד את השורה הערבית ולתאם בין המאמצים הערביים המשותפים לנוכח הסכנות העומדות לפני האומה הערבית בשלב הזה, והביעה את הערכתה לנשיא אחמד חסן אל־בכר על המאמצים הרבים שעשה להצלחת פעולות הוועידה.

אחדות בתוך פרוד

ג. ראשי המשלחות בוועידה

- הנשיא אחמד חסן אל-ככר	עיראק
- הנשיא חאפז אל-אסד	סוריה
- הנשיא אליאס סרכיס	לבנון
- המלך חוסיין	ירדן
- יו"ר-הועצור וראש-הממשלה האמיר פהד	ערב הסעודית
- האמיר ג'אבר אל-אחמד אל-צבאח	כוויית
- האמיר עיסא בן סוליימאן אל-ח'ליפה	בחריין
	איחוד האמירויות
- השייח' זאיד בן סולטאן אל-נהיאן	הערביות
- האמיר ח'ליפה בן חמד אל-ת'אני	קטר
- יושב-ראש הוועדה הצבאית להצלה לאומית וראש-הממשלה	מאוריטאניה
קולונל מוצטפא וולד מוחמד אל-סאלכ	
- המפקד הכללי של הכוחות המזוינים הקולונל אבר-ככר יונס	לוב
ג'אבר	
- שר-החוץ עבר אל-עזיז בותפליקה	אלג'יריה
- סגן-הנשיא איסמאעיל עלי אבו בכר	סומאליה
- שר-החוץ מוחמד בוסיתה	מרקו
- יושב-ראש מועצת הנשיאות וראש-הממשלה עלי נאצר	דרום תימן
מוחמד	
- סגן-הנשיא עבר אל-כרים אל-ערשי	צפון תימן
- שר-החוץ מוחמד פיתורי	תוניסיה
- השגריר בקהיר מוחמד אל-מירע'ני	סודאן
- שר-החוץ מואמן בהרון פרח	ג'יבוטי
- יושב-ראש הארגון יאסר ערפאת	אש"ף
- מזכיר הארגון מחמוד ריאד	הליגה הערבית